

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266437024.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Ja hver i Becken *Crith* maatt' efter læske grafve,
Oc som et hungrigt Barn fast efter Brødet gafve;
Hvad gælder Himlens Regn, blef ej saa lidet acted,
Oc Guds Barmhiertighed langt bedre da betracted?
Vild' hand oc naadelig sin Regn ej temperere,
Oc den som i et Skriin i Skyen ind-lossere,
Snart gaml' oc unge Folk ad Stranden maatte flyde,
Oc inden tiime-rom en Syndflood maatt' udbryde.
Thi Skyen som du seer, er iidel stoore Strande,
Opdragen underlig, af fersk' oc salte Vande,
Som Gud self slutter ind udi sin Haande-Lue,
Oc lader som en Fugl i bløden Luft omflue,
Saa den i draabe-tal, naar hand der efter kalder,
Ofvr Bierg oc dyben Dal, som giennem Soldet falder.
Slig Guds Almæctighed med Naaden ofverflødig,
Er vist, os Adams Børn, at acte gandske nødig.
Vi bør med Hiertens Tak besee den Skik hin bolde,
Som Gud med Regn oc Snee i Luften veed at holde.
Viismanden Syrach gjør det oc ret sindelige,
Hand om Guds Almanach saa artig veed at siige:
Nu gjør hand ved sin Kraft de Skyer mørk' oc tycke,
Saa hagl oc iislag kold, mangfoldig maae nedrycke.
Nu slaaer hans Torden løøs, at Jorden der ved runger,
Ja Klippen haard oc høj, som svage bro-kar gunger,
Paa hans Befalning good, kør Vinden Snee tilhaabe,
Oc med slig selsom Regn opfylder Dal oc Grobe,
Den er saa skærend-hviid, den Øjet snarlig blænder,
Oc hvo der stirrer paa, sin egen hand ej kænder.
Sin riim som Salt udstrøer den Herr' om natte tiide,
Oc naar som Norden Vind i Landet mon indriide,
Saa bred den broen gjør, oc Vand til lis hin kolde,
Oc svier som med Ild de Skov' oc grønne Volde.
For sligt skal Herrens Folk den mæctig Skaber priise,
Naar hand os værlig got af Naade vil beviise.
Oc kroner Skov' oc Mark med deilig Fruct oc Grøde,
Med sund oc karsker Luft, gîr os vor daglig føde: